

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XLI. Rustico probatissimae patientiae homini lux oculi iamdiid amissa, et corporis graui morbo afficti integritas restituitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](#)

MIRAC. VIRG. XL I.

Rustico probatissimae patientiae homini lux oculi iamdius amissa, et corporis graui morbo afflicti integritas restituitur.

PAUPER, qui se in opere rustico exercebat, forte fortuna nudo pede in lapidem lapsus est. dolore pedis uictus eò dementiae peruenit; ut cacodaemonem appellaret, dicens, illic ab ipso male feriatum lapidem illum fuisse positum. Vix autem ea dixerat, cùm se totum magna ui, & impetu, feruentissima aqua perfundi persensit; quae miserum ità male multauit; ut aliquantum temporis exanimatus iacés, utriusq. oculi lumen amiserit. Verum eo domum perducto, ex ademptis luminib. sinistrum tantummodo fuit restitutum. reliquum autem corporis ob foetidā illam, & feruentem aquam, curuum, deformē, ac distortum factum est; ita ut semper in lecto infelici iacendum esset. Quamobrem è specula, lectulo proxima, misericordia freti aliqui uictum dabant. Sed ipse, licet dura egestate, morboq., qui nunquam intermittebatur, opprimeretur; nunquam tamen despōdebat animum; sed gratias immortali regum regi agēs, illis orabat felicitatem, à quib. quotidie beneficijs affici consueuerat. totos praeterea dies ieiunijs, lacrymisq. consumebat, ex ipso misericordiae fonte misericordiam se hausturum sperans. aurea deinde illa sentētia in eius ore semper uersabatur, Q V E M D I L I G O C A S T I G O, illa corpori accidisse dicens, ut animae salus afferretur. Iccirco quamuis calamitatē, atq. infortuniū